

har ikke været ganske saa — som maa siges at have været af Interesse for alle Borgere her i Byen, som Brolægning, Kloafvæsen, Lys paa Gaden og Vand i Hølene o. s. v. Alle disse Opgaver, som have kostet mange Penge, ere løste i det Hele taget tilfredsstillende. Der kan naturligvis være forskjellige Meninger om en eller anden Person, og naturligvis ogsaa angaaende en eller anden enkelt Foranstaltning; men naar man tager Foranstaltningerne som Helhed, maa man sige, at Kommunalbestyrelsen her i Kjøbenhavn har løst sin Opgave i saa Henseende tilfredsstillende. Og har den ikke ogsaa sørget for, at løse de Opgaver, der maa siges at være af særlig Interesse for Arbeidsmanden, for den Fattige og den Lidende. Er der noget Sted her i Landet eller overhovedet mange Steder, hvor man i de senere Aar har gjort, hvad man har gjort her i Kjøbenhavn for Almuestolevæsenet? Har man ikke sørget og sørger man ikke saa godt, som det kan tænkes, for Hjælp for de Fattige? Har man ikke bygget det ene kostbare Hospital efter det andet, for at den Del af den Lidende Menneskekasse, som ikke har Naad til at blive pleiet hjemme, kan blive pleiet der paa den bedst mulige Maade? Kan man altsaa ikke med Sandhed sige, hvad jeg siger her, at, naar Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse har løst disse Opgaver, samtidig med at, Skatteprocenten her i Byen gjennemsnitlig kun har været mellem 2 og 3, er det tilfredsstillende, og at det er i sin Orden, at man udtaler dette ved denne Leilighed, naar der er Tale om, at det er paatrængende her i Kjøbenhavn at tilveiebringe en Borgerrepræsentation efter en anden Valgmaade end den, som hidtil har været gjældende.

Det er altsaa min første og væsentligste Anke mod dette Lovforslag, at det vil søge at reformere paa et Omraade, hvor der ingen Trang er til en Reform, og at det ovenikøbet vil prøve paa at reformere paa en Maade, som blot er en Theori, men ikke praktisk er prøvet paa dette Omraade før her i Landet, og paa en Maade, som jeg tillader mig at tro ingenlunde er hensigtsmæssig i det Forhold, som her er Tale om, nemlig det kommunale. Jeg hørte nok, at den ærede Forslagsstiller nylig talte om den Valgmaade, vi have til Udvalg her i Thinget, som noget Herligt; men jeg vil tilstaa, at jeg finder det ingenlunde saa herligt, at vi her spillede den ene halve Dag efter den anden med Valg, ved hvilke til Syvende og Sidst hele Striden staaer, om den ene Partigruppe eller den anden faar et Medlem mere end billig til ind i et Udvalg. Sagerne komme forsaavidt lige vidt. Jeg har idetmindste i ældre Tid, da jeg var i Rigsdagen, gjort mange, men jeg tilstaaer, desværre forgjæves Forsøg paa, at de forskjellige Partier kunde blive enige om at faae det ordnet nemmere og retfærdigere, nemlig derved, at man enedes med hinanden om, at hvert Parti fik et efter Partimedlemmernes Antal til-

svarende Antal Medlemmer ind i Udvalget, og at man derefter stemte sammen. Sagen vilde derved være afgjort overordentlig let og tillige langt smukkere, nemlig gennem en Overenskomst, som ingen Fornuftig og Billigtænkende burde have noget imod. Jeg tilstaaer imidlertid, at den her i Thinget brugelige Valgmaade, naar man ikke tager Hensyn til Tiden, meget vel kan bruges indenfor sit Omraade, og jeg tilstaaer, at den ogsaa kan bruges paa det politiske Omraade; ved Landsthingsvalgene viser det sig jo, at den meget godt kan bruges, uden at der lader sig indvende noget Afgjørende, derimod, og det af den Grund, at der her er Tale om et Valgkorps, som ikke alene maa antages at være fuldstændig inde i Valgmaaden, men ogsaa at kende og forstaa alle de Beregninger, der skulle finde Sted, naar den med Hensyn til Resultatet skal benyttes paa den rette Maade; der er tilmed Tale om et sluttet Valgkorps og om Valgerne, der staa bagved, som kun have at overvåge, om de ville støtte det ene politiske Parti eller det andet; der er endelig Tale om Valg af saa politiske Personer, og i et Land som vort, der ikke er større, ere alle de, der vil være Tale om at vælge, vel kendte ikke alene af dem, der vælge — i dette Tilfælde dem, der ere valgte til at vælge dem —, men ogsaa af dem, der staa bagved, nemlig de egentlige Valgere og Befolkningen, fordi der, naar Valen er om enkelte politiske Mænd, ikke saa meget er Tale om, hvorvidt den er brugelig til det, og den til det o. s. v., som om hvilken almindelig politisk Retning, hvilken almindelig Livsanskuelse, hvilken almindelig Opfattelse af Forholdene i Landet og de Forhold, som vedkomme Forholdene udenfor Landet, de paagjældende Personer ere i Besiddelse af, og hvorledes de forstaa at gjøre denne deres Opfattelse gjældende. Der kan altsaa denne Valgmaade ikke alene bruges, men den kan maafe ogsaa i enkelte andre Tilfælde være hensigtsmæssig. Jeg tror nu forøvrigt, at saa overordentlig meget er det ikke, der kan opnaas ad denne Vej. Men deri skal jeg ikke fordybe mig, thi der kan i alle Tilfælde ikke opnaas Meget ved dens Anvendelse, som ikke kan opnaas paa andre Maader. Om at benytte Forholdstalsvalgmaaden i det politiske Liv er der imidlertid ikke her Tale, men om at bruge den i det kommunale Liv, hvor Spørgsmaalet er at vælge Mænd, der ved Siden af at være i Besiddelse af særegen Afgørelse, fordi der skal haabe Karakter og Dygtighed til for paa fornødt Maade at indtage en Plads i Kjøbenhavns Borgerrepræsentation, ogsaa ere praktisk dygtige Mænd. Det er navnlig det, der kræves, ikke at de besidde en eller anden almindelig Livsanskuelse, ikke at de i politisk Henseende høre til det ene eller det andet Parti, men først og fremmest en vis praktisk Dygtighed for de forskjellige Forretninger, fordi det, de have med at gjøre, er navnlig praktiske og økonomiske